

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Františka Švantnera a soudců JUDr. Milady Uhlířové a JUDr. Evy Svobodové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek domu č.p. 2281, 2282 a 2283 - ul. Podvinný Mlýn, Praha 9, IČO 27233588**
sídlem Podvinný Mlýn 2283, 190 00 Praha 9
zastoupené advokátem Mgr. Davidem Kroftou
sídlem Újezd 450/40, 118 00 Praha 1

proti

žalovanému: [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Milanem Vaňkátlem
sídlem Navrátilova 664/10, 110 00 Praha 1

o zaplacení částky 126 502,76 Kč s přísl., o částečném zpětvzetí žaloby, o odvolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích č. j. 54 Cm 90/2012-702 ze dne 14. 9. 2017

takto:

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích č. j. 54 Cm 90/2012-702 ze dne 14. 9. 2017 se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným usnesením Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích zastavil řízení v rozsahu požadavku žalobce na zaplacení částky 3 453,01 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky jdoucím od 30. 12. 2009 do zaplacení.
2. Vyšel ze skutečnosti, že se žalobce původně domáhal po žalovaném úhradu částky 126 502,76 Kč s přísl., když tato částka měla vzniknout jako nedoplatek z vyúčtovaných poskytovaných služeb k bytové jednotce, a to za roky 2006 až 2009.
3. Podle soudu I. stupně v průběhu řízení vzal žalobce svůj návrh co do zaplacení částky 35 000 Kč zpět a navrhl v tomto rozsahu řízení zastavit. Uvedenému návrhu měl soud I. stupně vyhovět a v rozsahu částky 35 000 Kč řízení pravomocně zastavit.
4. Dále podle soudu I. stupně žalobce po předloženém opraveném vyúčtování měl vzít zpět žalobu rovněž co do částky 3 453,01 Kč se zákonným úrokem z prodlení a měl navrhnout řízení i v tomto rozsahu zastavit.
5. Podle soudu I. stupně žalovaný vyjádřil nesouhlas s částečným zpětvzetím žaloby, avšak pro takovýto odpor vůči žalobcem podanému návrhu neměl podle soudu I. stupně vážný důvod.
6. Soudu I. stupně v tomto dílčím závěru vycházel z vyjádření žalovaného, podle něhož všechny žalobcem tvrzené pohledávky mají být v plném rozsahu neoprávněné a měly být již delší dobu promlčené a žaloba by podle názoru žalovaného musela být proto zamítnuta. Podle názoru

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

žalovaný má mít i morální nárok na projednání žaloby v celém rozsahu. Podle názoru žalovaného v případě žalobcem předloženého nového vyúčtování se jedná o nový nárok a o novou žalobu.

7. Podle právního názoru soudu I. stupně námitky žalovaného k předloženému vyúčtování byly důvodné, jak mělo být prokázáno v řízení.
8. Soud I. stupně věc posuzoval podle § 96 odst. 2 občanského soudního řádu (o. s. ř.) a řízení ve shora uvedené části zastavil, když měl za to, že žalovaný nemá k nesouhlasu vážný důvod. Má tomu tak podle soudu I. stupně být proto, že se žalobce od počátku řízení měl domáhat po žalovaném úhrady nedoplatku z vyúčtovaných poskytovaných služeb k bytové jednotce, a to za roky 2006 až 2009, přičemž v průběhu řízení mělo být prokázáno, že vyúčtování předložená žalobcem trpí vadami a žalobce měl být poučen a vyzván k předložení vyúčtování, která vše uvedou na pravou míru. Žalobce podle soudu I. stupně měl předložit soudu nově opravená rozúčtování a na základě těchto vzal zpět žalobu co do částky uvedené ve výroku.
9. Za této situace se soud I. stupně neztotožnil s názorem žalovaného, že se nyní jedná o nový nárok žalobce, resp. o novou žalobu.
10. Podle soudu I. stupně žalobce od žalovaného jako svého člena - vlastníka bytové jednotky, požaduje splnění povinnosti hradit náklady spojené se správou domu a pozemku, jakož i hradit zálohy a nedoplatky na plnění poskytovaná s užíváním bytu a společných částí domu, kdy jde o nedoplatky za roky 2006 až 2009, což měl konstatovat i odvolací soud ve svém usnesení ze dne 25. 8. 2015 pod č. j. 6 Cmo 30/2015-532. Žalobce tak podle soudu I. stupně s opravenými vyúčtováními svým návrhem na částečné zpětvení žaloby upravil původně požadovanou částku, kdy se jedná stále o úhradu nedoplatku z vyúčtovaných poskytovaných služeb k bytové jednotce za roky 2006 až 2009.
11. Shora uvedené usnesení soudu I. stupně právní moci nenabýlo z důvodu včas podaného odvolání žalovaného (dále též odvolatel), jenž se domáhal zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení. Odvolatel uplatnil odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. a), písm. c), písm. d), písm. e) a písm. g) o. s. ř.
12. Vady řízení mají spočívat v tom, že se podle odvolatele soud I. stupně nevypořádal s podáním žalobce ze dne 29. 6. 2017 a s podáním žalovaného ze dne 28. 7. 2017, když nerespektoval § 96, § 112 a § 118a o. s. ř., a proto podle odvolatele došlo k vadám řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí a tyto vady mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Má tomu tak být proto, že žalobce v rámci svého podání ze dne 29. 6. 2017 měl pouze lakonicky předložit opravná vyúčtování, aniž by k tomu cokoliv dalšího uvedl a nyní má nově tvrdit, že celková výše údajných dluhů žalovaného vůči žalobci z období let 2006 až 2009 má činit dle předkládaných opravných vyúčtování nižší částku 88 049,75 Kč. Jakým způsobem však žalobce dospěl k této částce, není podle odvolatele zřejmé. Podle odvolatele se nejedná o vyúčtování, ale má za to, že jde o jednostranný výpočet zhotovený žalobcem pro účely řízení, což má být zřejmé z výsledku znalce Ing. Fialy, podle něhož nelze stanovit částku, kterou by se měl vlastník jednotky podílet na nákladech služeb spojených s užíváním jednotky. Žalovaný se měl proto rovněž obrátit na některé své sousedy s dotazem, zda jim bylo doručeno opravné vyúčtování za sporné roky 2006 až 2009 a měl zjistit, že nikoliv a proto je podle odvolatele na místě závěr, že se někdo nepokouší obohatit na jeho úkor.
13. Podle odvolatele opravná vyúčtování nemají žádnou vypovídací hodnotu, protože nebyla zaslána ostatním členům žalobce a měla být podle jeho názoru vyhotovena v rozporu se stanovami a právními předpisy, byla podle odvolatele připravena nesprávným subjektem a nebyla schválena členskou schůzí žalobce. Podle odvolatele soud I. stupně nezohlednil jakým způsobem žalobce svůj tvrzený nárok vymezil při rozhodnutí o návrhu na vyloučení věci k samostatnému projednání a o částečném zpětvení žaloby. O změně žaloby podle odvolatele rozhodováno nebylo a ani nemohlo být neboť skutkový základ by nebyl stejný. Žalobce podle odvolatele

uplatnil v tomto řízení zcela novou údajnou pohledávku ve výši 88 049,85 Kč mající plynout z opravných vyúčtování, která nemají vztah k tomuto řízení, neboť podle odvolatele vznikla až v roce 2017. Nově tvrzený nárok žalobce s doposud tvrzeným nárokem nejsou vhodné ke spojení, neboť tvrzené nároky spolu skutkově nesouvisí a společné projednání je v rozporu se zájmem hospodárnosti řízení. Žalovaný je proto vzhledem k uvedenému přesvědčen, že soud I. měl tuto nově tvrzenou pohledávku vyloučit k samostatnému projednání. Odvolatel žalobci v této souvislosti vytkl, že nesplnil výzvu soudu I. stupně z jednání dne 22. 11. 2016. Podle odvolatele soud I. stupně pochybil, když se podle jeho názoru nezabýval tím, že žalobce nepředložil vyúčtování dle platných právních předpisů a spokojil se s obecnými a neurčitými tvrzeními žalobce.

14. Ve vztahu k odvolatelem tvrzeným vadám napadeného rozhodnutí vyjádřil názor, že výrok napadeného rozhodnutí nebyl dostatečně odůvodněn a jeho úvahy jsou nesprávné a neústavní, když nevzal v úvahu, že žalobce v řízení nyní uplatňuje novou pohledávku. Napadené rozhodnutí podle odvolatele trpí také vadou nepřezkoumatelnosti pro jeho nesrozumitelnost a nedostatek důvodů a tím má být podle odvolatele zasaženo do práva žalovaného na spravedlivý proces, když z odůvodnění rozhodnutí podle odvolatele nevyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé.
15. Podle odvolatele odůvodnění napadeného usnesení není přesvědčivé, odporuje výroku a zákonem vyžadovaná stručnost odůvodnění je na úkor vyžadované jasnosti odůvodnění.
16. Z napadeného rozhodnutí podle odvolatele neplyne, z jakého konkrétního důvodu nemá mít žalovaný vážný důvod na vyslovení neúčinnosti částečného zpětvzetí žaloby. Podle odvolatele v rámci důvodů, které ho vedou k vyslovení nesouhlasu s částečným zpětvzetím žaloby uvedl, že všechny tvrzené pohledávky jsou dle přesvědčení žalovaného neoprávněné v plném rozsahu a jsou již delší dobu promlčeny, ačkoli již téměř 10 let má být vnímán ostatními členy žalobce jako člověk, který má bezdůvodně odmítat hradit náklady za služby. Jeho námitky mají být dle žalobce nedůvodné, přičemž v rámci tohoto řízení podle odvolatele mělo být prokázáno, že vyúčtování předložená žalovanému nesplňovala předpoklady řádného vyúčtování, a tedy námitky žalovaného byly od počátku důvodné.
17. Podle odvolatele napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, když vážným důvodem ve smyslu ustanovení § 96 odst. 3 o. s. ř. mohou být i morální a jiné důvody. Podle odvolatele soud I. stupně nezohlednil osočování žalovaného ze strany žalobce, jenž i nyní trvá na tom, že bylo vše v pořádku. Výsledkem dosavadního přístupu žalobce je podle odvolatele větší množství soudních sporů mezi žalobcem a žalovaným, kdy se žalovaný domáhá také ochrany své osobnosti proti jednomu z bývalých členů statutárního orgánu žalobce. Odvolatel je přesvědčen, že má morální, důvod pro požadavek, aby řízení skončilo rozhodnutím ve věci samé, když tvrzená pohledávka je neoprávněná v plném rozsahu a vztahy mezi žalobcem a žalovaným by měly být definitivně vyjasněny.
18. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal dle § 212 a § 212a o. s. ř. napadené rozhodnutí soudu I. stupně, a to včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, avšak odvolání žalovaného důvodným neshledal.
19. Odvolací soud, shodně se soudem I. stupně, při rozhodování o existenci podmínek k rozhodnutí o zastavení řízení vycházel z § 96 o. s. ř., z jehož odst. 1 je zřejmé, že žalobce může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela.
20. Podle odst. 2 téhož ustanovení je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Konečně podle § 96 odst. 3 o. s. ř. jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné. Nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračuje soud po právní moci usnesení v řízení.

21. Jak je zřejmé z obsahu spisu, žalobce požaduje v rámci řízení uhradit nedoplatky týkající se 4 let 2006-2009 a k obraně žalovaného nechal prověřit dílčí skutečnosti existence svého nároku. Jestliže za této situace žalobce shledal v určité, byť nepatrné, části předmětu řízení svůj nárok nedůvodný a svůj nárok omezil, čímž se především může snížit výsledná výše nákladů řízení, nelze tomuto postupu žalobce ničeho vytknout.
22. To, zda převážná výše uplatněného nároku je důvodná či nikoliv, rozhodne soud až v řízení ve věci samé. Proto se odvolací soud neztotožnil s rozsáhlou argumentací odvolatele, domáhající se již nyní řešení otázek, jímž tato fáze řízení nesvědčí, a to právě proto, aby mohlo být rozhodnuto ve věci samé o celém předmětu sporu v průběhu úplného dokazování tak, aby nedošlo ke zkrácení účastníků na jejich právech.
23. Ve vztahu k žalovaným namítanému morálnímu důvodu nesouhlasu se zpětvzetím žaloby i uvedené nepatrné části předmětu sporu odvolací soud konstatuje, že za dané situace je nad míru zřejmé, že se žalovaný v uvedeném, byť nepatrném rozsahu žalobě ubránil, což nepochybně má dopady i do jím zdůrazňované jeho morální sféry. Zda tento jeho nepatrný úspěch bude zastíněn skutečností, že bude muset zaplatit převážnou část uplatněného nároku, to bude předmětem dalšího pokračujícího řízení, v rámci něhož může uplatnit nyní vznášené námitky ve věci samé, včetně argumentu, jenž se v dané fázi řízení jeví jako zcela mylný, podle něhož žalobce, podle názoru odvolatele, má v rámci částečného zpětvzetí žaloby uplatňovat zcela odlišné nároky.
24. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu I. stupně v napadeném rozsahu jako věcně správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
25. O náhradě nákladů řízení před odvolacím soudem bude rozhodnuto soudem v rozhodnutí, jímž u něho řízení skončí.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 27. března 2018

JUDr. František Švantner v.r.
předseda senátu